

פרק ד נתינה לכל מבקש

הזכות שמצא עניים הגונים

מאות ואלפי תלמידי חכמים נצרכים באמת נתמכו מכספו.

איך זכה שהקב"ה המציא לו אנשים הגונים רבים כל כך? היה זה בזכות הנהגה ייחודית שנהג בה על פי הוראת הרבי היאמרי חיים' מויז'ניץ.

וכך סיפר להרה"ח ר' נחום אפל מנווה אחיעזר:

אני חוזר עכשיו מהרבי. ביקשתי ממנו שימסור לי כתובות של עניים הגונים, כי ברצוני לחלק עשרים אלף לירות לצדקה (מחיר דירה ממוצעת בעת ההיא).

"לא!" פסק הרבי, "כדאי לפזר עשרים אלף לירות להרבה עניים, ובלבד שפרוטה אחת תגיע לידי של עני הגון!"

ודאי שיש לקיים מצוות צדקה רק באנשים מהוגנים, כמאמר חז"ל (מסכת בבא קמא טז): "דרש רבא, מאי דכתיב (ירמיהו י"ח): 'יהיו מוכשלים לפניך, בעת אפך עשה בהם?' אמר ירמיה לפני הקב"ה: 'ריבונו של עולם, אפילו בשעה שעושין צדקה, הכשילם בבני אדם שאינן מהוגנים כדי שלא יקבלו עליהן שכר'". כדי לזכות למצוא אנשים הגונים, צריך זכות מיוחדת, וזוהי מתנה מה'.

המפזר צדקה למי שנראה בעיניו נצרך באמת, ואינו מונע את עצמו מלתת צדקה מחמת חקירה ודרישה יתרה, יזכה לזכות זו, שהקב"ה ימציא לו עניים מהוגנים.

תן ללא דקדוק - גם בשמים לא ידקדקו בך!

פעמים רבות הרחיב הרבי היאמרי חיים' מויזניץ על נושא זה בשיחות קודשו בשולחנו הטהור בליל שבת, כשהוא מזכיר בשם תלמידי הבעל שם טוב הקדוש, שאמרו: 'כאשר אתה מחפש ותר אחר עני הגון כי אתה רוצה להעניק צדקה דווקא לו, דע לך שגם בשמים ידקדקו עמך וישקלו האם הנך הגון מספיק כדי להפקיד בידך כסף!'

הרבי היה מוסיף ומספר:

כ"ק מרן אדמו"ר היאמרי חיים' בשוויץ

מעשה באדם שתמך בכספו בהרה"ק ר' זושא מאניפולק, ובזכות זו עלה ונתעשר. באחד הימים, כשהגיע אל בית הרבי, אמרו לו כי הרבי ר' זושא אינו נמצא.
"היכן הוא?" שאל האיש.

"נסע אל רבו, המגיד הקדוש ממזריטש", השיבו לו.

חשב האיש בלבו: "כאשר תמכתי ברבי ר' זושא, התעשרתי מאוד; אם אתמוך ברבו המגיד, בוודאי אתעשר בכפל כפלים!"

קם ונסע אל המגיד, החל לתמוך בו וחדל מתמיכתו ברבי ר' זושא. לא ארכו הימים, והאיש ירד מנכסיו. בצר לו, קם ונסע למגיד הקדוש ממזריטש ושאל אותו לסיבת נפילתו. השיב לו הצדיק: "כל זמן שלא חישבת חשבונות ותמכת ברי' זושא בתמימות לבך, זיכו אותך מן השמים מבלי לבדוק אחריו האם הנך ראוי לעושר, אך

ציון המגיד הקדוש ממזריטש

כאשר התחכמת וחישבת חישובי כדאיות, גם בשמים החלו לעקוב אחריך ולחשב חישובים, והוחלט לחדול מלהעניק לך עשירות".

אהבה לכל יהודי

המשיך הרה"ח ר' נחום אפל לספר:

אכן, ר' שמואל היה מופלא במידה זו - הוא לא הבדיל בין דם לדם והעניק לכל יהודי באהבה רבה.

מעולם לא חישב חשבונות. הוא קיווה שבתוך נתינותו מגיעות תרומות גם לעניים הגונים, והיה זה שכרו, לכן זכה לתמוך בעניים הגונים ביותר, בעמלי תורה, בעבדי ה', בבניהם של קדושים ובמשפחות נכבדות ונצרכות באמת.

הארנק מוכן ומזומן...

סיפר הרה"ח ר' אברהם חיים ויזל, משגיח בישיבת חכמי לובלין:

ר' שמואל חמל על כל יהודי והיטיב לכל אחד. הוא לא ראה פחיתות כבוד בכך שעשרות פושטי יד מקיפים אותו בכל מקום. היה זה מחזה שגרתי שאנשים היו סובבים אותו כחומה, פושטים יד לעומתו, והוא פושט מולם את הלב ואת הכיס, בחמלה ובשפע.

מדי יום אפפה שמחה את הקבצנים כאשר הגיע בשעה הקבועה להתפלל בבית הכנסת חסדא בבני ברק. הם המתינו לו שם בכליון עיניים והיו מאושרים בנדבה שהעניק.

זכיתי לשבת לידו שנים רבות בבית הכנסת חסדא ולראות את אהבתו לחסד. מיד כשהגיע לתפילת שחרית, עוד לפני שהניח טלית ותפילין, היה מוציא את הארנק כדי שיהיה מוכן ומזומן לתת צדקה. לא פעם שבו הקבצנים ל'הקפות שניות' כדי לקבל שוב, והוא העניק להם ברוחב לב ובסבר פנים יפות.

חתונת עניים

סיפר מר עמרם לוי, לשעבר יועץ כלכלי בבורסת היהלומים:

הוזמנתי לחתונת בנו של ר' שמואל באולמי וגשל. מסיבה מסוימת הקדמתי להגיע והחלטתי להמתין באולם הממוזג עד לתחילת השמחה.

להפתעתי, מצאתי אולם מלא אנשים שהיו באמצע הסעודה. הדבר הפליא אותי מאוד. יותר מכך הופתעתי כאשר ראיתי שהסועדים הנם קבצנים ועניים.

יטעיתי, חשבתי לעצמי.

מאן דהו ראה את הפליאה בעיני ושאל אותי: "את מי אתה מחפש?"

"את חתונת משפחת דסקל", ענית.

"הנה ר' שמואל דסקל, בסוף האולם..." לא הבנתי מה קורה פה! "מה זה, ר' שמואל?" התפלאתי.

"זו סעודת עניים", השיב לי בפשטות. ביקשתי מבעלי האולם כי בשעה 4.30 יכינו שלוש מאות

מנות בעבור עניים, וקראתי לעניי העיר לבוא לשמוח עמי. לאחר מכן אחלק צדקה לכל אחד מהם, ובשעת החופה, אשר תתקיים בחצר כ"ק מרן האדמו"ר מויז'ניץ, יכינו את האולם בעבורנו".

צדקה לכל

היה זה בעת שמחה משפחתית. מבעד לצלילי התזמורת וההמולה החגיגית הבחנו ביהודי עני הניגש אלינו. התברר לו כי אנו בניו של ר' שמואל דסקל. לתדהמתנו, פרץ האיש בבכי נרגש. כשגרוננו נשנק, התרפק על זכרו ואמר: "זכותו תגן עלינו. לעולם לא אשכח מה עשה לי אביכם. הוא הציל את חיי" - - -

יהודי זה הנו אחד מאלפים אשר חבים לו את חייהם.

"כשהיה לאביכם כסף", שח לנו הרה"ג ר' חיים לייב שטיין, מחשובי זקני ויזיניץ, "לכולם היה כסף!"

מכיוון שכבר היית, מגיע לך שוב

לא רק לכל מבקש היה נותן, אלא אף לכל בקשה...

סיפר הרה"ח ר' יוסף כ"ץ מירושלים, שהיה נוכח בשעת מעשה:

"הוא כבר שכח", חשב האיש. לא מכבר ביקש צדקה מ' שמואל, חלף זמן קצר, והוא החליט לבקש שוב, בתקווה ש' שמואל אינו זוכר.

אבל ר' שמואל הפתיע: "מכיוון שכבר היית אצלי", אמר לו בחיך, "מגיע לך שוב!"

נצרך בהסוואה של רמאות

פעמים רבות היו מבקשים ממנו בקשות שאינן אמת, והוא ידע זאת.

"הרבה צדקות נתתי לאנשים שידעתי שרימו אותי", סיפר להרה"ח ר' חיים ולצר מקריית ויזיניץ, "ואיני מתחרט על כך.

כשהודי מבקש צדקה, בדרך כלל הוא נצרך, אף אם שקר בפיו".

בגדלות נפשו היה מראה פני תם, כאילו אינו יודע דבר...

על פי הדרכת הרבי

על פי הוראת כ"ק מרן אדמו"ר ה'אמרי חיים' מויזיניץ, נהג לפזר צדקה ללא חקירה ודרישה יתרה. לא אחת עמדנו נדהמים למול הסכומים העצומים שפיזר ונתן לכל דורש.

משפט אחד של הרבי היה מספיק לו כדי לנהוג על פיו בתמימות ובאמנות חכמים מופלאה כל חייו. על ידי הנהגה זו זכה לתת לנצרכים ולנזקקים באמת ולתמוך בהם במשך שנים רבות.

ידועות לנו משפחות רבות שמעולם לא היו פונות לבקשת עזרה, ומה' התגלגל הדבר שנודע לו עליהן, ותמך בהן בצנעה מופלאה.